

forslaaet Udvalg nedsat, og dør mener jeg at Drøftelserne og Overvejelserne bedre kan finde Sted. Jeg og mit Parti er villige til en Forhandling, for at vi kan finde det bedst mulige. Jeg kan saaledes paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Justitsministeren (Rytter): Fra de forskellige Partiers Side er der fremsat, om jeg saa maa sige, Tilslutning til de Tanker, der ligger i Lovforslaget. Det ærede 7de tingvalgte Medlem (J. V. Christensen) omtalte et uheldigt Tilfælde fra Sønderjylland og et heroppefra og mente, at det var nærmest det, der havde givet Anledning til Lovforslaget. Det er for saa vidt rigtigt, som der er indtruffet uheldige Tilfælde. Men det er desværre ikke enkelte Tilfælde. Der har været mange baade i Sønderjylland og heroppe. I forrige Samling havde vi det for i Finansudvalget, idet der var indtruffet et meget kedeligt Tilfælde paa Bornholm, hvor det kom til at gaa ud over Beboerne, som vanskeligt kunde forstaa Sagen, idet nogle havde henvendt sig til vedkommende som Embedsmand, og i disse Tilfælde var Staten ansvarlig, medens andre havde henvendt sig til den samme Mand med de samme Protokoller og i det samme Værelse, men som privat Raadgiver, og i de Tilfælde var Staten ikke ansvarlig. Beboerne var ikke klare over, hvornaar de havde talt med ham i den ene eller den anden Egenskab, og at Staten havde Ansvar i det ene Tilfælde og ikke i det andet; forstod Beboerne ikke.

Den ærede Ordfører for Venstre var ligeledes inde paa, at det var heldigt, om der i den Opregning, jeg har foreslaaet i § 4, kom noget mere med, f. Eks. Testamenter. Jeg er enig med ham i, at der under den ældre Ordning var Grund til at nævne Testamenter, men ikke saaledes som Forholdet foreligger nu. Thi den Lov, vi vedtog for to Aar siden, har medført, at alle de Testamenter, som man tidligere oprettede, naar man indgik Ægteskab og i mange andre Tilfælde, eller naar Enken skulde sidde i uskiftet Bo, er faldet bort, idet den paagældende Ordning nu indtræder uden Testamente. Derfor vil de Tilfælde, hvori man nu vil oprette Testamente, navnlig angaa større og vanskeligere Forhold, og saa tror jeg ikke, det vil være saa heldigt at medtage Testamenter her. Jeg har ikke noget imod, at man nævner Testamenter i de Tilfælde, hvor Forholdene er særlig klare; men jeg tror, som sagt, det vil blive forholdsvis faa Tilfælde.

Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) omtalte den vanskelige Gang; denne Sag havde haft, og deri er jeg selvfølgelig enig med ham. Men det ærede Medlem behøvede ogsaa forskellige Mangel paa Mod i denne Sag. Dertil maa jeg sige, at en Del af Grunden til, at Lovforslaget har haft en saa vanskelig Gang, ligger hos Socialdemokraterne, idet de efter min Mening har villet gaa alt, alt for vidt. De har villet have Kontorister og Bude fast ansatte. Jeg forstaaer Betragtningen. Saa og saa mange Kontorister og Bude skal der være, og der kunde da være Grund til at ansætte en Del af disse fast. Jeg tror imidlertid, det vil være en uheldig Udvikling at komme ind paa. Jeg tror, at vi er kommet alt for vidt i saa Henseende baade ved Sindssygeanstalterne og Opdragelsesanstalterne. Vi maa efter min Mening holde noget igen, og jeg vil bede det ærede Medlem om ikke at gaa videre med den Tanke ved dette Lovforslag. Det vilde kun være at lægge en Sten i Vejen for Lovforslaget, for saa kommer vi ind i en Udvikling, som i alt Fald jeg for mit Vedkommende ikke anser for heldig.

Det forekommer mig ogsaa, at det ærede Medlem selv har manglet Mod, for han sagde selv, at der har været et Flertal for en Ordning, sammensat paa den og den Maade, og et Flertal for en anden Ordning, sammensat paa den og den Maade. Men naar det ærede Medlem altsaa som Justitsminister har haft to Muligheder for Flertal, hvorfor i Alverden gennemførte han da ikke Lovforslaget paa det Tidspunkt i en af Formerne? Grunden til, at Venstre var imod den ene af Ordningerne, var, at vi ikke vilde tvinge Befolkningen til at gaa en anden Vej end den, den nu har været vant til i mange Aar: at Folk kunde gaa op til Herredskontoret og faa deres Sager ordnet; den vilde vi bibeholde, men saaledes, at Folk nu ikke gik til privat ansatte, men til Statens Embedsmænd og fik deres Forhold ordnet. Ud fra det Synspunkt kæmpede vi; det var den Ordning, vi vilde gaa med til. Her er jeg nemlig fuldstændig uenig med det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen). Man gør den Betragtning gældende: naar det hidtil var vanskeligt for Dommeren at kritisere sin Fuldmægtig, vilde det blive endnu vanskeligere, naar disse Forretninger udføres, som det er blevet sagt, under deres eget embedsmæssige Ansvar. Jeg tror, det er en fuldstændig forkert Betragtning. Grunden til, at det var vanskeligt for Dommeren at kritisere sin Fuldmægtig, var, at det var en Levevej for den paagældende Fuldmægtig